

PHÂN TÍCH BỐN GIẤC MƠ CỦA CÔ BÉ BÁN DIÊM TRONG TRUYỆN NGẮN CÙNG TÊN CỦA AN – ĐÉC – XEN

1. Dàn ý phân tích bốn giấc mơ của cô bé bán diêm trong truyện ngắn cùng tên của An – đéc – xen

a. Mở bài

- Câu chuyện Cô bé bán diêm của nhà văn Đan Mạch nổi tiếng An-đéc-xen với nội dung chính là 4 giấc mơ của cô bé bán diêm tội nghiệp đã thể hiện niềm khao khát về những nhu cầu cấp thiết nhất của con người là tồn tại, an toàn và xã hội.

- Mỗi giấc mơ là đại diện cho một khao khát, ước mơ của trẻ em trong cuộc sống.

b. Thân bài

Hoàn cảnh:

- Cô bé bán diêm, nghèo khổ, đói rách, phải đi bán diêm trong đêm giao thừa.

- Từng có khoảng thời gian sống hạnh phúc khi người bà còn sống.

Giấc mơ đầu tiên:

- Nhìn thấy lò sưởi

=> Là nhu cầu được tồn tại, được an toàn trước cái rét buốt cắt da cắt thịt. Cô bé khao khát được sưởi ấm, được ngồi trong một căn phòng có lò sưởi, để xua đi cái lạnh giá khổ cực giữa đêm đông cùng với cái cô đơn cùng cực đến thương tâm của một đứa trẻ tội nghiệp.

Giấc mơ thứ hai:

- Mơ thấy căn phòng với bàn ăn, ngỗng quay

=> Khát khao được bù đắp về thể xác trước cái đói và cái lạnh đang hành hạ cô bé tội nghiệp. Đó là những nhu cầu cấp thiết đối với một con người, đặc biệt là với trẻ con vốn đang ở tuổi ăn tuổi lớn.

Giấc mơ thứ ba:

- Mơ thấy cây thông nô-en:

=> Thể hiện khao khát được đoàn viên, được hạnh phúc bên gia đình trong khoảnh khắc giao thừa.

Giấc mơ thứ tư:

- Nhìn thấy người bà yêu quý của mình.
- Người bà chính là tổng hòa những khát khao, những mong muốn mà cô bé hằng mơ ước.
- Hình ảnh người bà xuất hiện cũng là đại diện cho sự thiếu thốn tình cảm trong cô bé => Khao khát có được tình yêu thương, hơi ấm tình thân hơn tất cả những giá trị vật chất bình thường khác.
- Báo hiệu cho sự kết thúc những đau khổ trong cuộc đời của cô bé, bởi chỉ có ở bên bà em mới thấy mình được hạnh phúc, dù rằng kết thúc câu chuyện là cái chết của cô bé bán diêm trước thềm năm mới.

c. Kết bài

- Bốn giấc mơ của cô bé bán diêm cho ta thấy được những nhu cầu, mong ước của từng đứa trẻ, từng con người trong cuộc sống, đó là những mong muốn cấp thiết nhất.
- Hướng con người đến sự đồng cảm sẻ chia với những số phận bất hạnh trong xã hội.

2. Cảm nghĩ của em về bốn giấc mơ của cô bé bán diêm trong truyện ngắn cùng tên của An – đéc – xen

Theo nhà tâm lý học người Hoa Kỳ Abraham Maslow, con người luôn có những cấp độ khác nhau về nhu cầu, bao gồm nhu cầu tồn tại hay sinh lý, nhu cầu an toàn, nhu cầu xã hội, nhu cầu được tôn trọng và nhu cầu tự hoàn thiện. Câu chuyện Cô bé bán diêm của nhà văn Đan Mạch nổi tiếng An-đéc-xen với nội dung chính là bốn giấc mơ của cô bé bán diêm tội nghiệp đã thể hiện niềm khao khát về những nhu cầu cấp thiết nhất của con người là tồn tại, an toàn và xã hội. Thế nhưng hiện thực cuộc sống khắc nghiệt, đã đẩy cô bé đến bước đường cùng là cái chết thương tâm bên cạnh bao diêm cháy dở, khiến những giấc mơ ấy mãi chỉ là ảo mộng. Từ đó chúng ta rút ra được những bài học sâu sắc về sự thấu hiểu thông cảm sâu sắc với những số phận bất hạnh trong xã hội, đặc biệt là trẻ em, lứa tuổi vốn dĩ phải được hưởng hạnh phúc, sự giáo dục và những gì tốt đẹp nhất chứ không phải là lăn lộn mưu sinh kiếm sống vất vả.

Câu chuyện trên kể về một cô bé bán diêm nghèo khổ, làm lụi trong đêm giao thừa với hy vọng mong manh có thể bán được thêm vài bao diêm, vì cả ngày em chưa bán được bao nào. Nhưng vì quá mệt mỏi và lạnh giá mà em ngồi vào một góc tường, rồi hồi tưởng về quá khứ, thật tội nghiệp và đau đớn khi cô bé vốn dĩ cũng có một cuộc sống sung túc, khá giả thế

nhưng sự ra đi của người bà mà em hằng yêu quý dường như đã mang đi tất cả những niềm hạnh phúc ấy của em. Cô bé từ cảnh sung sướng phải vật lộn kiếm sống trong giá rét, điều ấy khiến em thấy đau khổ và tủi thân vô cùng, đặc biệt là khi người thân duy nhất của em là bố cũng không hề thương yêu em, luôn đánh đập và hành hạ cô bé bất hạnh.

Trước cái rét buốt cắt da cắt thịt, trước hoạt cảnh đường phố vắng lặng, nhà nhà sum họp đón giao thừa, thì việc được đốt một que diêm sưởi ấm là niềm mong mỏi nhỏ nhoi của cô bé tội nghiệp. Thế rồi em đánh liều đốt một cây diêm để sưởi ấm, ánh lửa trong đôi mắt cô bé hiện lên thật đẹp và kỳ diệu "ngọn lửa lúc đầu xanh lam, dần dần biến đi, trắng ra, rực hồng quanh que gỗ trông thật vui mắt", có lẽ đây là niềm vui hiếm hoi của cô bé kể từ khi bà mất. Và trong cái ấm áp ít ỏi của que diêm cô bé đã tưởng tượng ra một chiếc lò sưởi ngay trước mắt, đó chính là hiện thân của những khao khát mong mỏi trong lòng cô bé, là nhu cầu được tồn tại, được an toàn trước cái rét buốt cắt da cắt thịt. Cô bé khao khát được sưởi ấm, được ngồi trong một căn phòng có lò sưởi, để xua đi cái lạnh giá khổ cực giữa đêm đông cùng với cái cô đơn cùng cực đến thương tâm của một đứa trẻ tội nghiệp. Thế nhưng khi que diêm vụt tắt cũng là lúc giấc mơ của em khép lại, chẳng có lò sưởi nào cả, hiện thực vẫn rất tàn nhẫn, em vẫn cô độc giữa đêm giao thừa đón nhận cái giá rét và nỗi buồn tủi cho thân phận mình. Chính điều đó đã thôi thúc em quẹt tiếp que diêm thứ hai.

Trong lần quẹt diêm thứ hai, cô bé không còn nhìn thấy lò sưởi mà thay vào đó cô bé nhìn thấy một căn phòng sáng sủa đẹp đẽ, "bàn ăn đã dọn, khăn trải bàn trắng tinh, trên bàn toàn bát đĩa quý giá, và có cả một con ngỗng quay...". Đây có thể nói là một giấc mơ có mức độ cao hơn giấc mơ còn lại, cô bé mơ thấy căn phòng ấm áp, mơ thấy ngỗng quay là biểu hiện của những khát khao được bù đắp về thể xác trước cái đói và cái lạnh đang hành hạ cô bé tội nghiệp. Đó là những nhu cầu cấp thiết đối với một con người, đặc biệt là với trẻ con vốn đang ở tuổi ăn tuổi lớn, mong ước của em chỉ đơn giản là được ăn ngon, mặc ấm, thế nhưng cuộc sống bất hạnh đã không cho em được điều ấy. Diêm tắt cô bé bị trả về với thực tại phũ phàng, không có căn phòng, không có ngỗng quay chỉ có đêm tối lạnh lẽo cùng với những con người đi lại chuẩn bị đón giao thừa và không ai chú ý đến một đứa bé tội nghiệp sắp chết vì đói và lạnh, đó là nỗi cô đơn khổ sở vô cùng.

Ở lần quẹt diêm thứ ba em thấy một cây thông nô-en lớn và lộng lẫy vô cùng điều ấy thể hiện khao khát được đoàn viên, được hạnh phúc bên gia đình trong khoảnh khắc giao thừa. Trong sự đau khổ về nỗi cô đơn và cuộc sống thiếu tình yêu thương thì nhu cầu xã hội, nhu cầu được hưởng những niềm vui trong cuộc sống của em lại càng trở nên mạnh mẽ hơn cả.

Cuối cùng trong lần quẹt diêm thứ tư, cô bé đã nhìn thấy người bà yêu quý của mình, điều đó có nhiều ý nghĩa. Có thể nói người bà chính là tổng hòa những khát khao, những mong muốn mà cô bé hằng mơ ước, bởi khi người bà còn sống, dưới đôi tay yêu thương của bà cô bé đã từng có một cuộc sống hạnh phúc và vui vẻ, ăn no mặc ấm, được quây quần hạnh phúc bên gia đình, được hưởng sự yêu thương, chăm sóc, đối lập hoàn toàn với cuộc sống hiện tại. Hình ảnh người bà xuất hiện cũng là đại diện cho sự thiếu thốn tình cảm trong cô bé, bởi khi đối mặt với cuộc sống khó khăn vất vả có thể cô bé sẽ không cảm thấy quá bất hạnh nếu như người cha yêu thương và chăm sóc cô bé, không để em phải buồn ba vất vả mưu sinh giữa đêm giao thừa. Chính vì vậy em khao khát có được tình yêu thương, hơi ấm tình thân hơn tất cả những giá trị vật chất bình thường khác. Sự xuất hiện của người bà trong giấc mơ cũng là báo hiệu cho sự kết thúc những đau khổ trong cuộc đời của cô bé, bởi chỉ có ở bên bà em mới thấy mình được hạnh phúc, dù rằng kết thúc câu chuyện là cái chết của cô bé bán diêm trước thềm năm mới. Nếu suy nghĩ lạc quan, chúng ta có thể nghĩ rằng cô bé đã được bà đưa đi, đến một nơi không còn lạnh lẽo đói khát, khổ đau để bắt đầu một cuộc sống mới, như một năm mới vừa bắt đầu.

Bốn giấc mơ của cô bé bán diêm cho ta thấy được những nhu cầu, mong ước của từng đứa trẻ, từng con người trong cuộc sống đó là những mong muốn cấp thiết nhất. Được ăn uống, sưởi ấm, được yêu thương, được sống bên người thân, vốn dĩ là những quyền chính đáng mà mọi trẻ em trên thế giới này đều phải được hưởng. Thế nhưng cuộc sống không phải lúc nào cũng công bằng, vẫn có đầy rẫy những số phận bất hạnh, đặc biệt là trẻ em, điều đó đã giáo dục, thúc đẩy mỗi chúng ta biết cảm thông và sẻ chia nhiều hơn với những số phận kém may mắn, những mảnh đời bất hạnh.

3. Phân tích bốn giấc mơ của cô bé bán diêm trong truyện ngắn cùng tên của An – đéc – xen

An-đéc-xen (1805-1875) sinh ra trong một gia đình nghèo khổ trên đất nước Đan Mạch, ông vốn là người có năng khiếu văn chương và ông trở thành nhà văn nổi tiếng với loại truyện dành cho thiếu nhi. Không chỉ có trẻ em mới yêu thích truyện của ông mà cả người lớn cũng rất yêu thích bởi truyện của ông có sức hấp dẫn lạ lùng được tạo nên từ sự kết hợp tài tình giữa hiện thực và tưởng tượng. Cô bé bán diêm là câu chuyện vô cùng cảm động về số phận bất hạnh của một cô bé trong xã hội cũ. Đói và rét, bé ao ước có lò sưởi ấm, có thịt ngỗng quay, có cây thông Nô-en và bà nội sống dậy cùng em để đón giao thừa.

Thời gian xảy ra câu chuyện là vào đêm giao thừa trong không khí tưng bừng của ngày xuân và không khí thiêng liêng ấy thì mọi người phải cùng nhau ăn tối, xum họp gia đình và quây quần bên nhau nhưng không hoàn cảnh của em bé lại hoàn toàn ngược lại giữa đêm đông giá rét chả có cái tết nào hết, không có người mà mình yêu thương, không có bàn ăn trắng tinh cũng chẳng có ngỗng quay mà xung quanh em chỉ toàn là một màu đen tối, cùng với cái rét thấu xương.

Cô bé được ba giao nhiệm vụ cho đi bán diêm, mà cả ngày hôm nay không bán được hộp diêm nào cả về kiểu gì cũng bị cha mắng. rét quá, tối tăm và cô đơn, em đánh liều quẹt một que. Diêm bén lửa thật là nhạy. ngọn lửa lúc đầu xanh lam, dần dần biến đi, trắng ra, rực hồng lên quanh que gỗ sáng chói trông đến vui mắt. Que diêm thứ nhất sáng rực như than hồng soi tỏ niềm vui sáng ngời trong đôi mắt cô bé tội nghiệp. ngọn lửa chớp cánh cho trí tưởng tượng của em bay bổng. Thật là dễ chịu đôi bàn tay em hơ trên ngọn lửa bên tay cầm diêm nóng bỏng lên. Em hơ đôi tay trên que diêm sáng rực như than hồng làm cho em tưởng chừng như đang ngồi trước một cái lò sưởi bằng sắt có những hình nổi bằng đồng bóng nhoáng, que diêm cháy hết cô lại trở về với thực tại phũ phàng. Em vừa duỗi chân ra sưởi thì lò sưởi đã vụt tắt em ngồi đó tay cầm diêm đã tàn hẵn, em bần thần.

Và rồi em quẹt que diêm thứ hai bùng cháy và sáng rực lên. Bức tường như biến thành một tấm rèm bằng vải màu, em nhìn thấu vào tận trong nhà. Bà ăn đã dọn sẵn khăn trải bàn trắng tinh trên bàn toàn bát đĩa bằng sứ quý giá, em mơ được sống trong một mái nhà êm ấm có tấm rèm bằng vải màu, có một mâm cỗ sang trọng. Bàn ăn có khăn trải bàn trắng tinh có bát đĩa bằng sứ quý giá có ngỗng quay. Em đang bụng đói và rét nên em mơ thấy ngỗng nhảy ra khỏi đĩa và mang cả dao ăn, tiến về phía em. Rồi que diêm vụt tắt, trước mắt em chỉ còn là những bức tường dày đặc và lạnh lẽo.

Nếu như que diêm thứ hai em ước được ăn một bữa ăn thịnh soạn thì ở que diêm thứ ba em bé thấy hiện lên một cây Nô-en được trang trí lộng lẫy với hàng ngàn ngọn nến sáng rực, lấp lánh trên cành lá xanh tươi. Cây này lớn và trang trí lộng lẫy hơn cây em được thấy năm ngoái qua cửa kính của một nhà buôn giàu có. Em dơ tay về phía cây Nô-en thì diêm tắt em mơ thấy các ngọn nến bay cao lên mãi rồi biến thành những ngôi sao trên trời. Nhưng rồi diêm tắt tất cả các ngọn nến bay lên, bay lên mãi rồi biến thành những ngôi sao trên trời, xung quanh em vẫn là hai bức tường và đêm tối, rồi em nghĩ tới bà em vì bà em, người hiền hậu độc nhất đối với em, đã chết từ lâu trước đây thường nói rằng “ Khi có một vì sao đổi ngôi là có một linh hồn bay lên trời với Thượng Đế”.

Que diêm thứ tư bùng cháy, một anh xanh tỏa ra xung quanh và em bé nhìn thấy rõ ràng bà em đang mỉm cười với em, em bé nguyện cầu tha thiết: Bà ơi! Em bé reo lên cháu biết rằng diêm tắt thì bà cũng biến mất đi như lò sưởi và ngỗng quay, cây thông Nô-en nữa nhưng xin bà đừng bỏ cháu nơi này... Cháu van bà, bà xin thương để chí nhân cho cháu về với bà. Que diêm tắt phụt và ảo ảnh rực sáng lên khuôn mặt bà cũng biến mất.

Em bé quẹt hết bao diêm còn lại để níu giữ hình ảnh bà để được bà cho đi theo đến một thế giới không còn đói khát và đau khổ. Diêm nổi nhau chiếu sáng đêm ngày càng khuya rét tuyết càng phủ dày hơn trên mặt đất, em bé chập chờn trong mơ, em thấy bà em hiện lên to lớn và đẹp lão. Bà nắm tay em, hai bà cháu về châu thượng đế.

Sáng hôm sau tuyết vẫn phủ kín mặt đất, nhưng mặt trời lên trong sáng chói chang trên bầu trời xanh nhạt, Mọi người vui vẻ ra khỏi nhà. Trong buổi sáng lạnh lẽo ấy người ta thấy một em bé gái có đôi má hồng và đôi môi đang mỉm cười em đã chết vì giá rét trong đêm giao thừa. Tuy vậy nội dung câu chuyện Cô bé bán diêm vẫn để lại trong lòng người đọc những cảm xúc riêng nhất, và xúc động người đọc.